

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Pazinu
Narodnog doma 2/b, 52 000 Pazin

Poslovni broj: K-278/2020-

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Pazinu, po sucu Nini Išić, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Luane Žgrablić Jurić, u kaznenom predmetu protiv okrivljene Seke Utvić – Milovanović, optužene privatnom tužbom privatnog tužitelja Andreja Vonića od 19. listopada 2020., izmijenjene na raspravi održanoj 5. ožujka 2025., zbog kaznenog djela iz čl. 147. st. 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, dalje: KZ/11), nakon održane javne rasprave zaključene 8. srpnja 2026. u nazočnosti opunomoćenika privatnog tužitelja Tomislava Brajkovića, odvjetnika u Poreču i branitelja okrivljenice Siniše Milevoja, odvjetnika u Puli, 13. srpnja 2026. u nenazočnosti stranaka objavio je i

presudio je

I. Okrivljena Seka Utvić – Milovanović, OIB: 11787831082, rođena Ivković, od oca Dušana Ivkovića i majke Milke, rođena 21. studenog 1941. u Kozarcu, s prebivalištem u Červar-Portu, Pučki trg 2, državljanka Republike Hrvatske, Hrvatica, sa završenom srednjom školom za kuhara, umirovljenica, sa mjesečnom mirovinom od cca. 700,00 eura, vlasnica stana u kojem živi, nije vlasnica drugih nekretnina i vrijednijih pokretnina, kao ni osobnog vozila, udovica, majka troje punoljetne djece, ne vodi se drugi kazneni postupak, kazneno neosuđivana, prekršajno nekažnjavana,

kriva je

što je

dana 4. rujna 2020. oko 9,55-10,10 sati u Poreču, u mjestu Červar-Porat na samom izlazu iz zgrade u Ul.Šterna br. 5 i Park Maestral 7, nakon završenog uviđaja u parničnom predmetu Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Bujama, posl.br.Pn-46/2020, u prisutnosti svog punomoćnika odvjetnika Ante Sarića iz Poreča, i punomoćnika privatnog tužitelja odvjetnika Tomislava Brajkovića, s ciljem da povrijedi čast i ugled privatnog tužitelja uputila mu riječi "da bog da crko, jebo li ti majku tvoju", što je kod privatnog tužitelja izazvalo osjećaj povrijeđenosti, tuge, žalosti i ljutnje,

dakle, s ciljem da povrijedi čast i ugled drugoga istom uputila uvredljive riječi,

čime je počinila kazneno djelo protiv časti i ugleda – uvreda iz čl. 147. st. 1. KZ/11,

pa se okrivljena Seka Utvić – Milovanović za kazneno djelo protiv časti i ugleda – uvreda iz čl. 147. st. 1. KZ/11 osuđuje na

NOVČANU KAZNU U VISINI OD 35 (tridesetpet) DNEVNIH IZNOSA
što ukupno iznosi 1.802,50 eura (tisuću osamstodva eura i pedeset centi)
(35 dnevnih iznosa x 51,50 eura)

a na temelju čl. 56. KZ/11 okrivljenoj Seki Utvić – Milovanović se izriče

UVJETNA OSUDA

kojom se određuje da se novčana kazna u visini od 35 dnevnih iznosa na koju je osuđena neće izvršiti ako u roku od 2 (dvije) godine od pravomoćnosti ove presude ne počinii novo kazneno djelo.

II. Na temelju čl. 148. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 i 80/22, 36/24, 72/25, 13/26, dalje: ZKP/08) okrivljena Seka Utvić – Milovanović dužna je naknaditi troškove ovog kaznenog postupka i to trošak paušala u iznosu od 120,00 eura (trošak iz čl. 145. st. 2. t. 6. ZKP/08) te putni trošak dolaska svjedoka na raspravu u iznosu od 237,90 eura (trošak iz čl. 145. st. 2. t. 6. ZKP/08), sveukupno 357,90 eura (tristopedesetsedam eura i devedeset centi) u korist Državnog proračuna RH, koji iznos je dužna podmiriti u roku od 30 dana od pravomoćnosti ove presude, te nužne izdatke privatnog tužitelja kao i nagradu i nužne izdatke njegovog opunomoćenika (trošak iz čl. 145. st. 2. t. 7. ZKP/08) u visini koja će biti određena posebnim rješenjem u smislu čl. 148. st. 4. ZKP/08.

Obrazloženje

1. Privatni tužitelj Andrej Vonić podnio je 19. listopada 2020. privatnu tužbu protiv okrivljene Seke Utvić - Milovanović kojom je tereti da bi na njegovu štetu počinila kazneno djelo protiv časti i ugleda – uvreda iz čl. 147. st. 1. KZ/11. Činjenični opis djela iz privatne tužbe je glasio: "dana 4. rujna 2020. oko 9,55-10,10 sati u Poreču, u mjestu Červar-Porat ispred zgrade u Ul.Šterna br. 5 i Park Maestral 7, nakon završenog uviđaja u parničnom predmetu Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Bujama, posl.br.Pn-46/2020, u prisutnosti svog punomoćnika odvjetnika Ante Sarića iz Poreča, i punomoćnika privatnog tužitelja odvjetnika Tomislava Brajkovića, s ciljem da povrijedi čast i ugled privatnog tužitelja uputila mu riječi "da bog da crko, jebo li ti majku tvoju", što je kod privatnog tužitelja izazvalo osjećaj povrijeđenosti, tuge, žalosti i ljutnje."

1.1. Na raspravi održanoj kod ovoga suda 5. ožujka 2025. privatni tužitelj je izmijenio činjenični opis djela i to na način da je na kraju prvog retka činjeničnog opisa umjesto riječi: "ispred" dodao riječi: "na samom izlazu iz" pa stoga isti sada u cijelosti glasi na način kako je to navedeno u izreci ove presude.

2. Izjašnjavajući se o osnovanosti optužbe, okrivljena Seka Utvić – Milovanović je izjavila da se ne smatra krivom za kazneno djelo koje joj se privatnom tužbom stavlja na teret.

3. Rasprava održana kod ovoga suda 8. srpnja 2026. na temelju čl. 407. st. 3. ZKP/08 počela je ispočetka jer je odgoda trajala dulje od tri mjeseca te je na temelju čl. 404. st. 5. ZKP/08 održana bez prisutnosti okrivljenice. Naime, u ovom se predmetu privatnom tužbom okrivljenici stavlja na teret da je počinila kazneno djelo uvrede iz čl. 147. st. 1. KZ/11 za koje je propisana novčana kazna. Nadalje, okrivljenica je odbila primitak poziva za raspravu (povratnica na listu 137 u kojoj je sadržana napomena dostavljača iz koje proizlazi da je dostava okrivljenici pokušana 10. lipnja te da primatelj nije zatečen na adresi, a da je primatelj kasnije zatečen u Poreču, nakon dogovora putem telefona, ali da je okrivljenica odbila primiti pismeno). Na toj je raspravi bio nazočan njezin branitelj koji je zastupao njezine interese pred sudom. Okrivljenici je privatna tužba uredno uručena te se o istoj očitovala na raspravi održanoj kod ovoga suda 4. lipnja 2024. te je bila upoznata sa sadržajem svih izvedenih dokaza i iskazima saslušanih svjedoka, pružena joj je mogućnost očitovanja o izvedenim dokazima, kao i mogućnost iznošenja novih dokaznih prijedloga, ali se okrivljenica izričitim odbijanjem primitka poziva za raspravu odrekla svojega prava da iznosi obranu u ovom kaznenom postupku te da u istome osobno i aktivno sudjeluje, slijedom čega je sud zaključio da nazočnost okrivljenice na raspravi nije nužna.

4. U provedenom dokaznom postupku na temelju čl. 431. st. 1, t. 6. ZKP/08 pročitani su zapisnici o ispitivanju svjedoka Tomislava Brajkovića (list 77-78) i Antona Sarića sa rasprave održane kod ovoga suda 4. lipnja 2024. i zapisnik o ispitivanju privatnog tužitelja Andreja Vonića u svojstvu svjedoka (list 95-96) sa rasprave održane kod ovoga suda 5. ožujka 2025. Nadalje, pročitani su zapisnici o održanom ročištu na licu mjesta 4. rujna 2020. u predmetu Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Bujama – Buie poslovni broj: Pn-369/2025 (list 136-137 spisa toga predmeta) te je izvršen uvid u taj spis. Nadalje, pročitana je medicinska dokumentacija za okrivljenicu i to liječnička potvrda (list 119), dopis OB Pula od 27. svibnja 2026. (list 135) i karton pacijenta (list 138-168).

4.1. Iako je na raspravu zakazanu za 8. srpnja 2026. sud pozvao svjedokinju Bojanu Pucar Šergo kako bi je ispitao na okolnosti dijagnoze Alzheimerove demencije koju je svjedokinja kao obiteljska liječnica okrivljenice utvrdila u liječničkoj potvrdi od 25. ožujka 2026., ona je e-mailom od 7. srpnja 2026. obavijestila ovaj sud da zbog poslovnih obaveza nije u mogućnosti pristupiti na raspravu, ali je sud odlučio da se dokaz njezinim saslušanjem neće izvoditi u daljnjem tijeku dokaznog postupka.

4.2. Na kraju dokaznog postupka pročitani su izvodi iz kaznene i prekršajne evidencije za okrivljenicu (list 167-170). Kako okrivljenica nije bila nazočna raspravi na kojoj je zaključen dokazni postupak kako bi iznijela svoju obranu, kraj činjenice da je okrivljenica odbila primitak poziva za raspravu, to sud zaključuje da se okrivljenica svojevrijedno odrekla od svojega prava da aktivno iznosi svoju obranu u ovome predmetu, te budući da se očitovala da se ne smatra krivom za kazneno djelo koje joj se privatnom tužbom stavlja na teret, to se onda ima smatrati da se ona u ovom postupku brani šutnjom.

5. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga te nisu imale primjedbe na provedeni dokazni postupak, izuzev primjedbi koje su isticale neposredno nakon provedenih dokaza.

6. Nije sporno da je 4. rujna 2020. u predmetu Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Bujama – Buie poslovni broj: Pn-46/2020, koji postupak je iniciran tužbom okrivljenice, kao tužiteljice, protiv privatnog tužitelja, kao tuženika, radi naknade štete, održano ročište na licu mjesta u Poreču, Červar Porat, u stanu na adresi Ulica Šterna 5 i Ulica Park Maestral 7. Navedeno proizlazi iz spisa predmeta Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Bujama – Buie poslovni broj: Pn-46/2020 i to iz zapisnika o održanom ročištu (list 136-137 tog spisa) te iz suglasnih iskaza svih saslušanih svjedoka u tijeku ovog kaznenog postupka.

7. Sporno je, međutim, je li okrivljenica, na samom izlazu iz zgrade, nakon završenog uviđaja, u prisutnosti svojeg punomoćnika odvjetnika Ante Sarića iz Poreča, i punomoćnika privatnog tužitelja odvjetnika Tomislava Brajkovića, uputila privatnom tužitelju riječi "da bog da crko, jebo li ti majku tvoju" i time počinila kazneno djelo protiv časti i ugleda – uvreda iz čl. 147. st. 1. KZ/11.

8. Privatni tužitelj Andrej Vonić je u svojem iskazu naveo kako se predmetnoga dana održalo ročište na kojem se razgledavao stan u Červar Portu, Ulica Šterna 5 i Ulica Park Maestral 7 s ulazom sa Ulice Park Maestral. Na tom su ročištu, osim njega, bili prisutni i gospodin Brajković, gospodin Sarić, sutkinja i njezina suradnica koja je sve bilježila s tog ročišta i okrivljenica. Na kraju ročišta iz stana su najprije izašle sutkinja i njezina suradnica, nakon njih su izašli okrivljenica i njezin odvjetnik Sarić, a on i njegov odvjetnik Brajković su još ostali u tom stanu jer je on zaključao vrata od stana. Oni su svi bili na stepenicama i svjedok i njegov odvjetnik su ih sustigli jer su oni sporije silazili. Kada su oni već bili na izlazu pred vratima zgrade, okrivljenica se okrenula licem prema njemu i rekla mu je: "da Bog da crko, jebo li ti majku tvoju". U tom trenutku odvjetnik Sarić je skočio i rekao je okrivljenici da li je ona normalna, da zbog tih njezinih riječi može biti kažnjena. Svjedok je naveo da ga je to jako pogodilo jer nije znao kako se suprotstaviti okrivljenici te se zbog toga osjećao jako loše. Naveo je da te riječi od okrivljenice su, osim njega, sigurno čuli i njezin odvjetnik Sarić i njegov odvjetnik Tomislav Brajković jer je on u tom trenutku bio malo iza njega ili pored njega na stepenicama. Sutkinja i njezina zapisničarka već su bile otišle i one to sigurno nisu čule. Svjedok je naveo kako smatra da je okrivljenica njemu izrekla te riječi jer je ona na toj raspravi vidjela da neće uspjeti u tom sudskom postupku kojeg je pokrenula protiv privatnog tužitelja i u kojem je tražila da joj on isplati 27.000,00 kuna zato što je ona bila angažirala neku firmu da ofarba stan koji je bio predmet tog postupka. Naknadno se utvrdilo da sve to nije točno i onda je po mišljenju privatnog tužitelja sve to bilo prkos i ljutnja okrivljenice te mu je zbog toga rekla predmetne riječi. Naveo je da je on taj stan naslijedio i okrivljenica je taj stan htjela za sebe. Kada je čuo što mu je okrivljenica rekla, on joj na to nije ništa odgovorio, ostao je iznenađen, sjeća se da ga je njegov odvjetnik uhvatio za ruku kako ne bi ništa izreagirao na te njezine riječi. Zna da je njegov odvjetnik pitao odvjetnika Sarića da li je on čuo što je okrivljenica tada rekla, ne sjeća se da li je odvjetnik Sarić na to nešto odgovorio, ali se sjeća da je on opomenuo okrivljenicu nakon što je ona izgovorila predmetne riječi. On i okrivljenica su i prije toga događaja imali narušeni odnos ali nikada se prije takva situacija između njih nije dogodila, ona ga nikada nije pred drugima vrijeđala na taj način. Naveo je kako zna da se okrivljenica tada obraćala njemu jer se okrenula prema njemu, bila je već na izlazu iz zgrade i onda mu je to izgovorila. Ona nije imala nikakvog razloga da te riječi uputi njegovom odvjetniku.

9. Ispitan u svojstvu svjedoka, Tomislav Brajković, koji je u ovom postupku u svojstvu opunomoćenika zastupao privatnog tužitelja, u svojem je iskazu naveo kako se u predmetnom događaju radilo o uredovanju suda u Puli ili u Pazinu, Stalne službe u Bujama, u građanskom predmetu kojeg je vodila sutkinja Margareta Vivoda. Radilo se o parničnom predmetu između privatnog tužitelja koji je tamo bio tuženik i okrivljenice koja je tamo bila tužiteljica. Okrivljenica je u tom predmetu zahtijevala isplatu od privatnog tužitelja glede stana koji se nalazi u Červar Portu, na zadnjem katu zgrade. On je u tom predmetu zastupao privatnog tužitelja a okrivljenicu je zastupao odvjetnik Ante Sarić. Taj stan je privatni tužitelj naslijedio od oca a okrivljenica je zahtijevala isplatu onoga što je uložila u taj stan za vrijeme dok je, po njezinim tvrdnjama, bila u izvanbračnoj zajednici s pokojnim ocem privatnog tužitelja. Na tom su uredovanju bili prisutni, osim njega, i privatni tužitelj, okrivljenica, njezin odvjetnik Sarić, sutkinja Margareta Vivoda, vještak Ante Bandić i možda vještak geometar Nebojša Guzijan, ali za njega nije siguran je li bio. Kada je uredovanje završilo oni su izašli iz stana. Prije njih su izašli sutkinja i vještaci. Naveo je da su najprije silazili on i privatni tužitelj, a iza njih su bili okrivljenica i njezin odvjetnik. Kada su on, privatni tužitelj, okrivljenica i odvjetnik Sarić, već došli na kraj stepenica, okrivljenica je rekla: "da Bog da crko, jebo li ti majku tvoju". Okrivljenica je to rekla povišenim tonom, ljutito i neprijateljski. Naveo je da mu se čini da nije vikala. On je rukama pokazao privatnom tužitelju da se smiri, da ne uzvraća. Naveo je da su se tada udaljili. Svjedok je naveo da mu je u sjećanju i da je pitao kolegu Sarića je li on čuo što je okrivljenica rekla, na što mu je odvjetnik Sarić odgovorio negativno, ali je svjedok naveo kako je siguran da je odvjetnik Sarić to mogao čuti. Svjedok je naveo da mu je privatni tužitelj rekao da su ga te riječi okrivljenice pogodile, bio je povrijeđen i ljut te je bio "nabrijan" da tuži okrivljenicu. Privatni tužitelj ga je tražio pravni savjet te ga je on savjetovao da bi mogli podnijeti privatnu tužbu i da bi se u konkretnom slučaju radilo o uvredi i da je rok za podnošenje takve tužbe tri mjeseca. Kada se privatni tužitelj odlučio, svjedok je naveo da je podnio sudu privatnu tužbu te je pitao privatnog tužitelja da mu točno navede riječi koje je tada čuo od okrivljenice. To su bile iste riječi koje je i on tada čuo. Svjedok je naveo da su prilikom izlaska iz zgrade on i privatni tužitelj bili naprijed a okrivljenica i odvjetnik Sarić su se nalazili iza njih. Kada je okrivljenica izgovorila predmetne riječi ona nije primjerice najprije dozvala privatnog tužitelja ili mu rekla Ej Andrej ili na bilo koji drugi način dala do znanja da njemu upućuje navedene riječi. On i privatni tužitelj su zaključili da je te riječi izrekla i uputila upravo privatnom tužitelju jer nije imala nikakvog razloga da ih uputi ili njemu ili nekom drugom koji se u tom trenutku tamo nalazio. Kada su silazili po stepenicama, svjedoku se čini da se privatni tužitelj nije obraćao okrivljenici prije nego mu je ona izgovorila predmetne riječi. Svjedok je naveo da su privi iz stana izašli sutkinja, pa nakon nje okrivljenica i odvjetnik Sarić pa mu se čini da su ih onda on i privatni tužitelj zaobišli. Misli da su okrivljenica i odvjetnik Sarić cijelo vrijeme bili iza njih dok su silazili po stepenicama. Ne sjeća se tko je toga dana zaključao stan, ne sjeća se da je taj stan zaključao netko tko je bio prisutan na tom uviđaju. Po njegovom sjećanju posljednji u stanu je ostao privatni tužitelj. Naveo je da koliko se sjeća da se taj događaj dogodio na kraju stepeništa, u blizini ulaznih vrata u zgradu.

10. Svjedok Anton Sarić je u svojem iskazu naveo kako mu je poznato da je predmetnoga dana zastupao okrivljenicu kao njezin odvjetnik te da su bili na uviđaju u Červar Portu, u stanu na trećem ili četvrtom katu zgrade. Naveo je da je okrivljenica cijelo vrijeme bila pored njega. On nije čuo da bi okrivljenica vrijeđala ili prijetila privatnom tužitelju jer da je ona to činila, on bi je bio upozorio da ako još jednom to

učini da će joj otkazati punomoć. To je bio njegov moto rada. Na tom uviđaju su bili prisutni sutkinja, njezina zapisničarka, okrivljenica, odvjetnik Tomislav Brajković i jedan vještak, nije siguran je li bio prisutan i privatni tužitelj, možda je i bio ali on nije siguran. Kada su izlazili iz stana, skupa su izlazili on i okrivljenica. Njega je ispred zgrade čekao prijatelj. Svjedok ne zna gdje su bili sutkinja, odvjetnik Brajković i vještak jer ga to nije zanimalo. On i okrivljenica su sami izlazili iz zgrade. Nisu mogli izlaziti u grupi jer je stepenište bilo usko. On nije čuo da bi okrivljenica izgovorila: "da Bog da crko, jebo li ti majku tvoju" jer da je to izgovorila on bi sigurno bio reagirao. Nije čuo da bi na tom stepeništu bila jeka, on je otišao svojim putem. Ne sjeća se tko je prvi izašao iz zgrade, da li on i okrivljenica ili odvjetnik Brajković. Ne zna, nije čuo da li se okrivljenica ljutila na tom ročištu na privatnog tužitelja. Sjeća se da je između privatnog tužitelja i okrivljenice bilo više postupaka. Prilikom izlaska iz stana on i okrivljenica su komunicirali nešto uobičajeno, sigurno ju on nije smirivao. Ne sjeća se što je bio predmet spora u predmetu zbog kojeg su toga dana bili na uviđaju.

11. Sud je, analizirajući i uspoređujući iskaze privatnog tužitelja i ispitanih svjedoka i pročitanih materijalnih dokaza u spisu, prihvatio iskaz privatnoga tužitelja i svjedoka Tomislava Brajkovića u dijelu u kojem su suglasno naveli da je predmetnog dana okrivljenica rekla privatnom tužitelju "da bog da crko, jebo li ti majku tvoju", ocijenivši ih istinitima i uvjerljivijima od navoda i iskaza svjedoka Antona Sarića koji je naveo da nije čuo da bi okrivljenica vrijeđala privatnog tužitelja niti da bi mu izgovorila inkriminirane riječi, nastojeći na taj način pomoći okrivljenici da od sebe otkloni kaznenu odgovornost u ovome predmetu.

12. Naime, privatni tužitelj je u svojem iskazu jasno i dosljedno opisao da su nakon održanog ročišta iz stana najprije izašle sutkinja i njezina suradnica, nakon njih su izašli okrivljenica i njezin odvjetnik Anton Sarić, a on i njegov odvjetnik Tomislav Brajković su još ostali u tom stanu jer je on zaključao vrata od stana. Kada su oni već bili na izlazu pred vratima zgrade, okrivljenica se okrenula licem prema njemu i rekla mu je: "da Bog da crko, jebo li ti majku tvoju".

13. Iako iskaz svjedoka Tomislava Brajkovića odstupa od iskaza privatnog tužitelja u dijelu u kojem su iskazivali gdje su se nalazili on, privatni tužitelj, svjedok Anton Sarić i okrivljenica u trenutku kada je okrivljenica izgovorila privatnom tužitelju inkriminirane riječi, budući da su prema iskazu svjedoka Tomislava Brajkovića prilikom izlaska iz zgrade on i privatni tužitelj bili naprijed a okrivljenica i odvjetnik Sarić su se nalazili iza njih, a prema iskazu privatnog tužitelja okrivljenica i odvjetnik Sarić su se nalazili ispred njega i odvjetnika Tomislava Brajkovića pa da se onda okrivljenica okrenula prema njemu i rekla mu inkriminirane riječi, takvo odstupanje prema stavu ovoga suda ne dovodi u pitanje vjerodostojnost iskaza svjedoka Tomislava Brajkovića jer sud nema nikakvog razloga sumnjati u istinitost u prepričavanju događaja kako ga on pamti, dakle, sukladno vlastitom sjećanju. Vjerodostojnost njegovog iskaza nije dovedena u pitanje niti činjenicom što je on u ovom kaznenom predmetu sastavio privatnu tužbu i što je na sve rasprave u ovome predmetu pristupao u svojstvu opunomoćenika privatnog tužitelja. On je nesporno bio prisutan očevidu koji je održan 4. rujna 2020. te je osobno bio nazočan predmetnom događaju pa je iskazivao o onome što je neposredno čuo i opažao.

14. Konačno, okolnost da li su se privatni tužitelj i odvjetnik Tomislav Brajković nalazili ispred ili iza privatne tužiteljice i odvjetnika Antona Sarića u trenutku kada je

okrivljenica rekla privatnom tužitelju inkriminirane riječi nije odlučno za utvrđivanje spornih činjenica u ovome predmetu, pogotovo kraj činjenice da iz iskaza privatnog tužitelja i svjedoka Tomislava Brajkovića dolazi utvrđeno da je okrivljenica rekla privatnom tužitelju: "da Bog da crko, jebo li ti majku tvoju" i to nakon što je završio uviđaj u predmetu Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Bujama – Buie poslovni broj: Pn-46/2020, dok su silazili po stepenicama u zgradi na adresi Ulica Šterna 5 i Park Maestral 7, Poreč.

15. Iako je svjedok Anton Sarić naveo da on nije čuo da bi okrivljenica izgovorila privatnom tužitelju: "da Bog da crko, jebo li ti majku tvoju" jer da je to izgovorila on bi sigurno bio reagirao, iz iskaza privatnog tužitelja i svjedoka Tomislava Brajkovića proizlazi da je svjedok Anton Sarić sigurno čuo riječi okrivljenice jer se i on nalazio na stepeništu zgrade u trenutku kada je okrivljenica rekla inkriminirane riječi. Osim toga, svjedok Tomislav Brajković je iskazao, a i privatni tužitelj je to i potvrdio, da je on pitao odvjetnika Antona Sarića da li je čuo što je okrivljenica tada rekla. Privatni tužitelj je naveo kako se sjeća da je odvjetnik Sarić opomenuo okrivljenicu nakon što je ona izgovorila predmetne riječi. Stoga sud ne prihvaća iskaz svjedoka Antona Sarića budući da je ocjena suda da on svojim iskazom nastoji pomoći okrivljenici u otklanjanju njezine kaznene odgovornosti u ovome predmetu.

16. Slijedom svega navedenog, a na temelju provedenog dokaznog postupka, usporedbom i analizom svih dokaza pojedinačno, kao i u njihovoj ukupnosti, sud je našao dokazanim da je okrivljenica dana 4. rujna 2020. oko 9,55-10,10 sati u Poreču, u mjestu Červar-Porat na samom izlazu iz zgrade u Ul.Šterna br. 5 i Park Maestral 7, nakon završenog uviđaja u parničnom predmetu Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Bujama, posl.br.Pn-46/2020, u prisutnosti svog punomoćnika odvjetnika Ante Sarića iz Poreča, i punomoćnika privatnog tužitelja odvjetnika Tomislava Brajkovića, uputila privatnom tužitelju riječi "da bog da crko, jebo li ti majku tvoju", čime je počinila kazneno djelo uvrede iz čl. 147. st. 1. KZ/11. Prema iskazu privatnog tužitelja, njega su te riječi jako pogodile, osjećao se jako loše te je u konačnici i pokrenuo ovaj kazneni postupak protiv okrivljenice.

17. Iako je obrana u tijeku postupka pokušala dovesti u pitanje raspravnu sposobnost okrivljenice pozivajući se na liječničku potvrdu koju je 25. ožujka 2026. izdala dr. med. Bojana Pucar Šergo i u kojoj je navela da je ustanovila da okrivljenica boluje od Alzheimerove demencije (list 119), sud je ocijenio da takvi navodi nisu utemeljeni i da su usmjereni isključivo na odugovlačenje ovog kaznenog postupka tim više kada se uzme u obzir da zastara kaznenog progona u ovome predmetu nastupa 4. rujna 2026. Naime, sud je po službenoj dužnosti pribavio cjelokupni karton pacijenta za okrivljenicu (list 138-166) te čitanjem tog kartona nigdje ne dolazi evidentirano da bi okrivljenici bili pripisivani lijekovi za liječenje Alzheimerove demencije, da bi okrivljenica bila upućena na kakve specijalističke preglede kojima bi se naložila njezina daljnja obrada ili bilo koji drugi postupak koji bi bio usmjeren na liječenje tako utvrđene dijagnoze. Osim toga, pod datumom 25. ožujka 2026. u liječničkom kartonu (list 139) evidentirano je jedino da su okrivljenici izdana ortopedska pomagala te da joj je izdana liječnička potvrda (list 119). Dakle, nigdje se ne spominje da je, već kada je u toj liječničkoj potvrdi liječnica ustanovila da okrivljenica boluje od Alzheimerove demencije, okrivljenici izdana uputnica za daljnju obradu od strane specijaliste. Nadalje, sud je od Opće bolnice Pula zatražio dostavu medicinske dokumentacije za okrivljenicu u kojoj bi se spominjala dijagnoza Alzheimerove demencije, međutim

dopisom Opće bolnice Pula KLASA: 500-06/26-03/207 od 27. svibnja 2026. (list 135) sud je izviješten da za okrivljenicu u bolničkom informacijskom sustavu te bolnice ne raspolažu medicinskom dokumentacijom u kojoj bi se spominjala navedena dijagnoza. Sud je na raspravu zakazanu za 8. srpnja 2026. pozvao u svojstvu svjedoka dr. med. Bojanu Pucar Šergo a sve kako bi je ispitao na okolnosti izdavanja liječničke potvrde u kojoj je utvrdila da okrivljenica boluje od Alzheimerove demencije, međutim, svjedokinja je dan prije rasprave putem e-maila obavijestila sud paušalno navodeći da neće moći pristupiti raspravi zbog poslovnih obaveza, iako joj je poziv za raspravu bio uručen 2. srpnja 2026. Zbog svega izloženoga, po stavu ovoga suda, obrana nije s uspjehom dovela u pitanje postojanje raspravne (ne)sposobnosti kod okrivljenice pa sud nije izvodio daljnje dokaze.

18. Kazneno djelo uvrede iz čl. 147. st. 1. KZ/11 čini onaj tko uvrijedi drugoga.

19. Kod kaznenog djela uvrede sadržaj uvredljive izjave prosuđuje se po objektivnim kriterijima, a ne prema subjektivnom stajalištu onoga tko se smatra uvrijeđenim. Kazneno djelo uvrede je namjerno kazneno djelo počinjeno izjavom kojom se izražava negativno, nedolično i omalovažavajuće mišljenje u vidu nepovoljnog vrijednosnog suda o drugoj osobi. Same riječi okrivljenice – "da bog da crko, jebo li ti majku tvoju" - imajući u vidu cijeli kontekst u kojem su one izrečene – između privatnog tužitelja i okrivljenice je tada bio u tijeku parnični postupak u kojem je okrivljenica, kao tužiteljica, zahtijevala od privatnog tužitelja, kao tuženika, isplatu novčanog iznosa od 87.393,00 kuna na ime naknade štete za izvršena ulaganja u stan koji je bio predmet očevida održanog 4. rujna 2020. te je ishod tog postupka tada još bio neizvjestan, pa su stoga neriješena imovinsko – pravna pitanja glede toga stana još dodatno narušila njihov odnos koji je prema navodima privatnog tužitelja i prije predmetnog događaja bio narušen, što je sve u konačnici eskaliralo time da je predmetnoga dana okrivljenica rekla privatnom tužitelju inkriminirane riječi – pa stoga po zaključku suda sve navedeno jasno ukazuje na to da je namjera okrivljenice bila upravo da uvrijedi privatnog tužitelja.

20. Budući da u postupku nije utvrđeno postojanje niti jednog ispričivog razloga iz čl. 148.a KZ/11 za takve njezine riječi (nema kaznenog djela iz čl. 147. KZ/11 ako je počinitelj obilježja tog kaznenog djela ostvario u znanstvenom, stručnom, književnom, umjetničkom djelu ili javnoj informaciji, u obavljanju dužnosti propisane zakonom, političke ili druge javne ili društvene djelatnosti, u novinarskom poslu ili obrani nekog prava, a to je učinio u javnom interesu ili zbog drugih opravdanih razloga), ocjena je suda da se u ponašanju okrivljenice stječu sva bitna obilježja kaznenog djela uvrede iz čl. 147. st. 1. KZ/11 pa ju je sud za počinjenje djela i proglasio krivom i to na način kako je navedeno u izreci ove presude.

21. S obzirom na to da tijekom postupka nije dovedena u sumnju ubrojivost okrivljenice, sud je utvrdio da je ona u vrijeme počinjenja djela bila ubrojiva, te da je postupala s izravnom namjerom da uvrijedi privatnog tužitelja, a pritom je kao odrasla osoba koja je u RH rođena i cijeli svoj život ovdje živi, bila svjesna zabranjenosti svojeg postupanja, slijedom čega ju je sud, na temelju čl. 147. st. 1. KZ/11 proglasio krivom za počinjeno kazneno djelo kako je to navedeno u izreci ove presude.

22. Za kazneno djelo uvrede iz čl. 147. st. 1. KZ/11 propisana je novčana kazna do 90 dnevnih iznosa, a kako u tom članku nije naveden minimum kazne, primjenjuje se zakonski minimum iz čl. 42. st.1. KZ/11, dakle 30 dnevnih iznosa.

23. Prilikom određivanja vrste i mjere kazne sud je okrivljenici olakotnim cijenio okolnost da se radi o kazneno i prekršajno neosuđivanoj osobi i okolnosti u kojima je izrečena uvreda 4. rujna 2020., tj. okolnosti da su odnosi između okrivljenice i privatnog tužitelja teško i trajno narušeni uslijed neriješenih imovinsko – pravnih odnosa kao i neizvjesnosti glede uspjeha okrivljenice ili privatnog tužitelja u parničnom postupku Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Bujama – Buie poslovni broj: Pn-46/2020. Drugih olakotnih i otegotnih okolnosti sud nije našao.

24. Slijedom navedenih okolnosti, a imajući u vidu zakonom zapriječeni okvir kazne za ovo konkretno kazneno djelo, sud je okrivljenicu za počinjenje kaznenog djela uvrede iz čl. 147. st. 1. KZ/11 osudio na novčanu kaznu u visini od 35 dnevnih iznosa tj. u iznosu od 1.802,50 eura (35 dnevnih iznosa x 51,50 eura). Prilikom izricanja novčane kazne, sud je visinu dnevnih iznosa utvrdio na temelju slobodne procjene, a sukladno čl. 42. st. 5. KZ/11, tj. kao dnevni iznos je uzet prosječni dnevni dohodak za razdoblje od 1. srpnja 2026. do 30. rujna 2026. (objava Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Su-IV-89/2026-6 od 7. srpnja 2026).

25. Potom je okrivljenici na temelju čl. 56. st. 2. i 3. KZ/11 izrečena uvjetna osuda na način da je određeno da se novčana kazna na koju je osuđena neće izvršiti ako ona u roku od dvije godine od pravomoćnosti ove presude ne počinii novo kazneno djelo. S obzirom na ranije navedene olakotne okolnosti te izostanak otegotnih okolnosti kao i činjenice da između okrivljenice i privatnog tužitelja postoje teško i trajno narušeni odnosi i tenzije, a kako je okrivljenica osoba inače uredna života u smislu poštivanja zakona i pravnog poretka RH (jer je utvrđeno da ranije nije bila ni kazneno ni prekršajno osuđivana) te da je riječ o osobi starije životne dobi (rođena je 21. studenoga 1941.), ocjena je suda će upravo izricanjem uvjetne osude, dakle, uvjetovanjem neplaćanja novčane kazne neponavljanjem djela u roku kušnje od dvije godine biti ispunjena opća i posebna svrha kažnjavanja, tj. takva će sankcija utjecati na okrivljenicu da ubuduće ne čini kaznena djela, kao i na sve ostale građane da ne čine kaznena djela, odnosno da će utjecati na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

26. S obzirom na to da privatni tužitelj do kraja dokaznog postupka nije postavio imovinsko pravni zahtjev, to sud o istome nije niti odlučivao.

27. Budući da je sud okrivljenicu proglasio krivom, na temelju čl. 148. st. 1. ZKP/08, okrivljenica je dužna naknaditi troškove ovog kaznenog postupka i to trošak paušala u iznosu od 120,00 eura (trošak iz čl. 145. st. 2. t. 6. ZKP/08) te putni trošak dolaska svjedoka Andreja Vonića na raspravu u iznosu od 237,90 eura (trošak iz čl. 145. st. 2. t. 6. ZKP/08), sveukupno 357,90 eura u korist Državnog proračuna RH, koji iznos je dužna podmiriti u roku od 30 dana od pravomoćnosti presude, te nužne izdatke privatnog tužitelja kao i nagradu i nužne izdatke njegovog opunomoćenika (trošak iz čl. 145. st. 2. t. 7. ZKP/08) u visini koja će biti određena posebnim rješenjem u smislu čl. 148. st. 4. ZKP/08. Iznos sudskog paušala odmjeren je s obzirom na složenost i trajanje samog kaznenog postupka (čl. 145. st. 3. ZKP/08).

28. Zbog svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Pazinu 13. srpnja 2026.

Sudac
Nina Išić

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ovjerenog preslika iste.

Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu, a o žalbi odlučuje županijski sud kao sud drugog stupnja.

Dostavna naredba:

1. Privatni tužitelj Andrej Vonić
2. Opunomoćenik privatnog tužitelja Tomislav Brajković, odvjetnik u Poreču
3. Okrivljena Seka Utvić – Milovanović
4. Branitelj okrivljenice Siniša Milevoj, odvjetnik u Puli

Broj zapisa: **9-3088b-a238e**

Kontrolni broj: **02e56-50e8b-2c516**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.